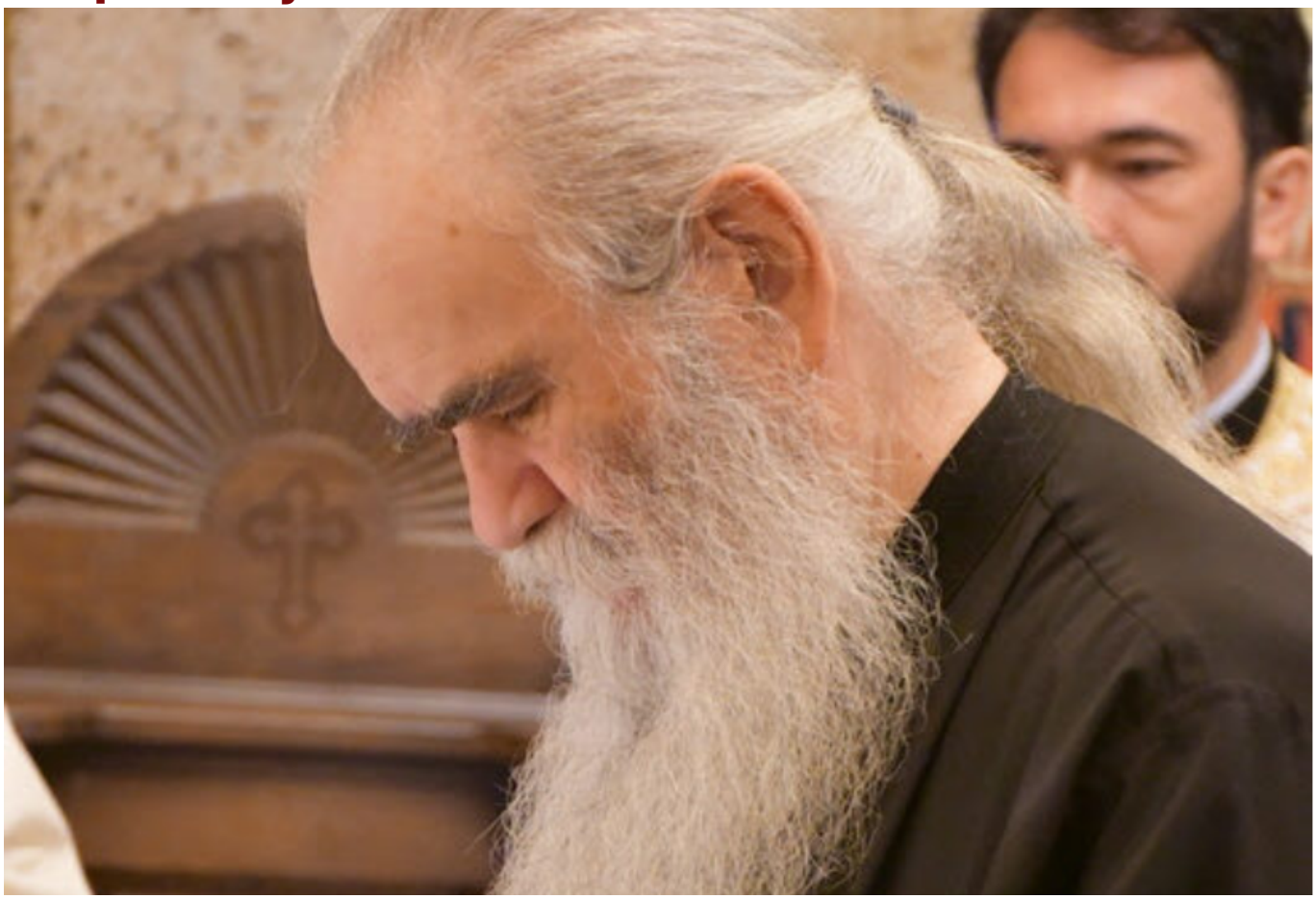
03/11/2020

Браћа архијереји поводом уснућа Митрополита Амфилохија

Епископ Иларион: Митрополит је све нас обједињавао кроз своја страдања

Владика тимочки Иларион, који је дошао да испрати блаженопочившег Митрополита Амфилохија у наручје Господа коме је цијелог живота цијелим својим бићем служио, казао је да је за њега најупечатљивији сусрет и контакт са Митрополитом био тренутак када је изабран за владику и када га је лично Митрополит позвао и честитао му на том избору.

Тада је на онај његов духовити начин рекао: „Нијеси ти први Иларион који је изабран за Епископа“. Касније сам сазнао да је имао толико радости и увиђавности да је позвао и моје родитеље и честитао им. Када сам кретао на пут мој отац ме позвао и рекао: „Пољуби руку Митрополиту, захвали му за онај благослов и ону радост коју нам је тада учинио“.

„И како мој отац тако и сва братија, свештенство и вјерни народ,

предсједници локалних самоуправа сви су нас испратили жалосног али пуног срца са радошћу на поновни сусрет са њим. Таква је љубав која нас је овдје довела и окупила што свједочи и овај народ и сво расположење које је овдје исуњено том тајанственом и васкршњом радошћу. И његов мир за који се борио и који је свједочио и према онима који га нису волјели али и према онима који јесу. Увијек је имао Христово смирењем да све обједини кроз своја страдња и живот.
Свети Петар Цетињски, Свети Петар други Ловћенски Тајновидац и Митрополит Амфилохије сабрали су се у тројицу овоземаљских владика а небеских молитвеника да торжествено прославе Христа на првом мјесту и да измоле у ова врло смутна времена, када нам је отежано кретање, комуникација и литургијска и свака друга сабрања, да непосредно посредују пред Господом за свој народ да се то искушење превазиђе.

Да народ, ако Бог да, дође још више до богопознања и покајања, до оног искреног хришћанског духа, да препознају Јеванђеље и све оно што је Митрополит на сваком пољу и на сваком кораку свог живота свједочио.“ – казао је владика тимочки Иларион.

Епископ тимочки Иларион

Поводом упокојења Митрополита Амфилохија

„Који је био веран Ономе који га је поставио,

као и Мојсеј у свему дому његову.“

(Посланица Јеврејима, 3,2)

У петак, 30. октобра 2020 године, уочи празника Светог Петра Цетињског, у 8.20 часова, у Клиничко-болничком центру Црне Горе, после примања Свете Тајне Причешћа, упокојио се у Господу Високопреосвећени Архиепископ цетињски, Митрополит црногорско-приморски и Егзарх светог трона пећког Г. Амфилохије.

Много тога је речено, и биће речено о томе, колико су многострука остварења овог, заиста јединственог и великог Божјег човека. Митрополит Амфилохије је уистину био и остао, епски лик у животу наше Свете Српске Православне Цркве, и васцелог Православља.

Он је био покретачка снага патристичког и литургијског препорода наше Православне Цркве. Васкрснуо је, скоро изгубљену Православну веру у Црној

Гори. Био је и највећи градитељ, који је главни град Црне Горе – Подгорицу, крунисао најлепшим храмом, и посветио га Светом Васкрсењу Христовом, у коме ће и бити опеван у недељу, дан Васкрсења. У времену пре свог представљења у Господу, Црној Гори је даровао ослобођење, а свој народ крунисао демократијом! Његова личност и наслеђе наставља да живи у нашој успомени и нашим животима.

Нека се блаженопочивши митрополит Амфилохије, наш заступник пред Престолом Васкрслог Господа, увек сећа нас у својим светим молитвама, као што то и ми чинимо за њега. Нека се сада заложи за васкрсење капеле Светог Петра Цетињског поврх Ловћен планине. Нека се, као чувар светог трона пећког, моли за спас Косова и Метохије, и спасење свију нас!

Вечнаја памјат у Царству Цара Славе, слуги Божјем, нашем у Христу вољеном брату и оцу, добром митрополиту Амфилохију!

Епископ источноамерички Иринеј

„БЛАГО ОНОМ КО ДОВИЈЕКА ЖИВИ, ИМАО СЕ РАШТА И РОДИТИ!“

Св. Петар Ловћенски Тајновидац-Његош

Писмо саучешћа Епископа Лукијана поводом упокојења Митрополита Амфилохија

ЦРКВЕНОМ СУДУ
УДОВЕ МИТРОПОЛИЈЕ
ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКЕ
ЦЕТИЊЕ

Високославни наслове,

Са великом тугом и болом у срцу примили смо вест о упокојењу нашег вољеног Митрополита црногорско-приморског Амфилохија те Вам овим путем упућујемо изразе Нашег саучешћа.

Свако ко је упознао Блаженопочившег Митрополита могао је да каже да је он био несвакидашњи човек. Својим преданим радом на њиви Господњој оставио је дубок траг.

У време титоистичке Југославије знао је да постоји искра вере у камену Црне Горе. Он ју је нашао и разбуктао пламен од којег се цело српство и православље загрејало после деценија и деценија безбожничког мрака.

Својим узорним животом био је пример свима нама – његовим студентима, ученицима у монаштву, свештентву и духовној деци коју је породио од краја до краја васељене.

Чврсто верујући у Васкрсење мртвих и живот будућег века, верујемо и знамо да је наш вољени Митрополит сада са својим Авом Јустином, Петром Цетињским и Василијем Остршким и са свима светима из рода нашега.

Високославни наслове, са целокупним свештенством, монаштвом и верним народом Епархије будимске молимо се Васкрслом Господу да упокоји Митрополитову благочестиву душу а удовој Митрополији нека подари утеху у Јеванђељу.

Епископ будимски + Л у к и ј а н

Митрополит Порфирије: поводом уснућа Митрополита Амфилохија

Са дубоком тугом примио сам вест о уснућу у Господу Његовог Високопреосвештенства Митрополита црногорско-приморског др Амфилохија Радовића.

Живот овог архипастира Српске Православне Цркве био је испуњен жарким служењем Господу и Његовој Светој Цркви. Све своје, од Бога дароване, таленте, сву своју снагу и енергију, он је посветио том ревносном служењу, а у очима свих нас који смо ово земно време делили са њим показао се истинским Виноградаром Господњим, како то наша вера, предање и књиге говоре, истинским наследником Христових апостола.

Као лучоноша нашег светосавског бића, Митрополит Амфилохије је целог живота речима Духа Светога препорађао све и свакога са киме је долазио у сусрет. Зато и ми сада, молећи се Господару живота и смрти, Господу Исусу Христу, да са љубављу прими у загрљај свог новопочившег служитеља и одмори га у својим небеским пребивалиштима, са непресахлом љубављу памтимо Митрополита Амфилохија као професора Богословског факултета и правог учитеља животодавног богословља. У тешким временима, када је изгледало да вера и црквени живот у нашем народу нестају у архаичним сликама и мутним сећањима забрањиване историје, монах Амфилохије

Радовић је несхватљивом снагом и ерудицијом, али и вером и истрајношћу, дао нови замах свима нама који смо ступали у Крило Цркве и кретали трагом јеванђелског подвига. Замах се у следећим десетлећима показао правим таласом духовног живота, громогласном Хуком Духа Светога који је крштавао, оцкровљавао и просвећивао српски народ.

И подизање и обнављање храмова које је потом уследило, и развој монаштва и богословских школа, и све што данас имамо у Српској Православној Цркви, тада је започело. И много је тога повезано са именом Блаженопочившег Митрополита Амфилохија, чијем су лику и делу указана многа висока признања у свеколиком хришћанском свету.

Отац милосрђа и Бог сваке утехе (2. Кор. 1, 3) нека одмори душу уснулог слуге свога Митрополита црногорско-приморског Амфилохија у небеским становима заједно са свим светим Србима и у наручју Мајке Божије, и нека му подари Вечнују памјат!

Митрополит загребачко-љубљански др Порфирије

Владика Григорије поводом вести о упокојењу Митрополита Амфилохија

Упокојио се у Господу Митрополит Амфилохије, слуга Божији и народни руководитељ, свештеник у најдубљем смислу те речи! За мене је он био и још нешто више, био је пророк и пјесник, а то је као да кажете храброст и њежност у једноме. Пјесник рањеног, отвореног срца коме су капље крви и суза непрестано капале над Црног Гором. Али не узалуд, него су лиле да умију Црну Гору и заливају виноград који засади рука Господња, слично оној мајци Јанковић Стојана, која је сузама виноград заливала дозивајући свога сина. Овај молитвеник дозивао је непрестано Сина Очевога, Христа Спаса, кога су зли виноградари избацили напоље и убили. Монах, свештеник и пророк пламене пјесме, успио је да призове Христа, а виноград да расте и многи род доноси.

Митрополит Амфилохије се никада није уплашио. То га је учинило, у овом свијету страха и кукавичлука, магнетом привлачним за уплашене и растужене, које је радо примао под своја орловска крила слободе. Од сада ћемо кад год подигнемо поглед ка горе, ка висовима Црне Горе, знати да изнад нас ледбди још један истински орао СЛОБОДАР!

ВЈЕЧАН МУ СПОМЕН!

Епископ диселдорфкси и немачки Г. Григорије

mitropolija.com